

שילוח הקן פרק שנים עשר חולין

מסכת חולין

הבי גרסין וכן נמלא כספר ימן והתניא אם אפרוח מרפה חייב וקא סלקא דעתך דמרפה קאי אפרוח ומשני הכי קאמר אפרוח שאמו מרפה אבל לספרים גרסי אפרוחים מרפיות אינו מיושב: **שני** סדרי בינים זה על גב זה מהו. פי' אי הוי מלינה ויכול ליקח התחטוים קודם שילוח ואי לא הויה מלינה אכור ליקח עד שישלח כדאמרין לקמן: **מה** דינין דלא געט עלייהו. תימה הא דמחייב לעיל ברובדי אילן היכי מיידי אי אפילו בלא געט מן האד כלל מאי משני הכא אף על גביהן דלא געטה עלייהו והיינו רובדי אילן משמע הא מן האד געטה אכתי מקשה דהא חייב ברובדי אילן לעיל אט"ג דלא געטה כלל וזו לא מחייב לעיל אלא בגעטה מן האד דוקא אס ק מאי קאמר בסמוך משפחה אילמריכא ליה דלפני כנפיה נוגעוהו בן קון דהכא טנעוהו בן האד אכתי מקשה לימני רובדי אילן וכ"ש משפחה דהא ברובדי אילן מיידי נמי טנעוהו מן האד:

פי' א מיי' ס"ג מכלות
שמיטה ס"ג י' מוטע'
י' ס' ר'צ ספיק':
י' ב מיי' ס' ס' ג'
י' ו' ס' ג' ס' ס' ט'
ס' ספיק':
י' ג מיי' ס' ס' ג'
מוטע' ס' ספיק':
כ' ד מיי' ס' ס' ס'
מוטע' ס' ספיק':
כ' ה מיי' ס' ס' ג'
מוטע' ס' ספיק':
כ' ו מיי' ס' ס' ג'
מוטע' ס' ספיק':
כ' ז מיי' ס' ס' ס'
מוטע' ס' ספיק':
כ' ח מיי' ס' ס' ג'
מוטע' ס' ספיק':

אם כן צפור למעוטי עוף טמא לילי' והתניא **אם אפרוח מרפה חייב בשילוח אמר רבי** דבי קאמר אפרוח שאמן מרפה חייב בשילוח. בעי רב הושעיא **הושיט ידו לקן ושחט מעוהו סימנים** מהו: **מ' אמרין** כיון דלא שביק להו מטרפי בעינן יד' ולא דברבד' אג' דלמא כיון דבידו למגמר שחיטה תקח לך קרינא ביה וחייב בשילוח, תיקו. בעי ר' ירמיה במילת מהו שתחצי, כנפים מהו שיתצו, ביצים מהו: **שני** סדרי ביצים זו על גב זו מהו, וזכר על גבי ביצים ונקבה על גבי זכר מהו: **תיקו**. בעי ר' יודא יונה על ביצי חסיל מהו, חסיל על ביצי יונה מהו: **אמר אביי ת"ש** עוף טמא רובץ על ביצי עוף מפור, ושהור רובץ על ביצי עוף טמא פמור **משילוח** הא שהור ושהור חייב, דלמא בקורא: קורא זכר רבי אליעזר מחייב **וחבמים פוטרין**: אמר רבי אבהו מאי טעמא דרבי אליעזר? אתיא הגירה דגריה כתיב הכא **קורא דגרי** ולא ילד' וכתיב התם **ובמקעה** ודגריה בצלה **אמר ר"א** מחלוקת בקורא זכר אבל בקורא נקבה דב"ה הכל חייב, פשיטא **קורא זכר תנן** מהו דתימא רבנן אפילו קורא נקבה פמור והא דקתני זכר יהודיעך כתיב דרבי אליעזר קמשמע לן (6) **ואמר רבי** אלעזר מחלוקת בקורא זכר אבל יבזר דעלמא דב"ה הכל פמור, פשיטא **קורא זכר** מהו דתימא רבי אליעזר אפי' זכר דעלמא מחייב והאי דקתני קורא זכר יהודיעך כתיב דרבנן קמ"ל תניא נמי הכי **זכר דעלמא פמור, קורא זכר ד"א** מחייב וחבמים פוטרין: **מתני'** היתה מעופפת: בזמן שכנפיה נוגעות בקן חייב לשלח אין כנפיה נוגעות בקן פמור משלח. אין שם אלא אפרוח אחד או ביצה אחת חייב לשלח שנאמר **ק"ן** מכל מקום. והיו שם אפרוחים מפריחים או ביצים מורות פמור משלח שנאמר **והאם רובצת על האפרוחים או על הביצים** אפרוחים בני קיימא אף ביצים בני קיימא יצאו מורות **הביצים צריכין לאמן** אף האפרוחין צריכין לאמן יצאו מפריחין: **ג' חנו רבנן רובצת ולא מעופפת, יוכל אפי' כנפיה נוגעות בקן ת"ל רובצת** מאי תלמודא? מלא כתיב **וישבת** אמר רב יהודה אמר רב **היתה יושבת בין שני רובדי אילן רואים כל שאם השמט נופלת עליהם חייב לשלח ואם לא פמור מיתבי היתה יושבת ביניהן פמור משלח על גביהן חייב לשלח, היתה מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פמור משלח מאי לאו על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דנגעה בהו אף על גביהן דנגעה בהו, אבל רובדי אילן פמור, לאו על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דלא נגעה עלייהו והיינו רובדי אילן ה"ג מסתברא דאי סלקא דעתך רובדי אילן פמור ארתני **היתה מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פמור משלח** ליתני רובדי אילן וב"ש מעופפת, מעופפת איצטריף ליה דאפי' כנפיה נוגעות בקן פמור משלח, והאנן תנן **בזמן שכנפיה נוגעות בקן חייב לשלח** אמר ר' ירמיה כי קתני מתניהו **בנוגע מן הצד איכא דאמר** לימא מסייע ליה **היתה יושבת ביניהן פמור משלח** על גביהן חייב לשלח, היתה מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פמור משלח מאי לאו על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דלא נגעה עלייהו אף על גביהן דלא נגעה עלייהו והיינו רובדי אילן, לא, על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דנגעה בהו אף על גביהן דנגעה בהו אבל רובדי אילן פמור, אי הכי אדקתני סיפא **היתה מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פמור** ליתני**

דמי' ז
שמיטה מקיבוצת
ח' וסחתייהו ליבא
לאחריה עלה דרב:
הגהות הב"ח
(8) ג' להדין כתיב
ד' ליתני קמ"ל (ואמר
ר' אלעזר) תלמי' וי"ב
ס"א ח"כ דלמתי פמור
ר"ח: (9) רש"י ר"ס
אפי' וס' פסקא לם
בגמשת מן האד:

קרינא ביה: מה דינין דלא געטה עלייהו. תימה הא דמחייב לעיל ברובדי אילן היכי מיידי אי אפילו בלא געט מן האד כלל מאי משני הכא אף על גביהן דלא געטה עלייהו והיינו רובדי אילן משמע הא מן האד געטה אכתי מקשה דהא חייב ברובדי אילן לעיל אט"ג דלא געטה כלל וזו לא מחייב לעיל אלא בגעטה מן האד דוקא אס ק מאי קאמר בסמוך משפחה אילמריכא ליה דלפני כנפיה נוגעוהו בן קון דהכא טנעוהו בן האד אכתי מקשה לימני רובדי אילן וכ"ש משפחה דהא ברובדי אילן מיידי נמי טנעוהו מן האד:

היתה מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן חייב לשלח, היתה מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פמור משלח מאי לאו על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דנגעה בהו אף על גביהן דנגעה בהו, אבל רובדי אילן פמור, לאו על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דלא נגעה עלייהו והיינו רובדי אילן ה"ג מסתברא דאי סלקא דעתך רובדי אילן פמור ארתני **היתה מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פמור משלח** ליתני רובדי אילן וב"ש מעופפת, מעופפת איצטריף ליה דאפי' כנפיה נוגעות בקן פמור משלח, והאנן תנן **בזמן שכנפיה נוגעות בקן חייב לשלח** אמר ר' ירמיה כי קתני מתניהו **בנוגע מן הצד איכא דאמר** לימא מסייע ליה **היתה יושבת ביניהן פמור משלח** על גביהן חייב לשלח, היתה מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פמור משלח מאי לאו על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דלא נגעה עלייהו אף על גביהן דלא נגעה עלייהו והיינו רובדי אילן, לא, על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דנגעה בהו אף על גביהן דנגעה בהו אבל רובדי אילן פמור, אי הכי אדקתני סיפא **היתה מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פמור** ליתני

הגהות הב"ח
(8) ג' להדין כתיב
ד' ליתני קמ"ל (ואמר
ר' אלעזר) תלמי' וי"ב
ס"א ח"כ דלמתי פמור
ר"ח: (9) רש"י ר"ס
אפי' וס' פסקא לם
בגמשת מן האד:
הגהות הב"ח
(8) ג' להדין כתיב
ד' ליתני קמ"ל (ואמר
ר' אלעזר) תלמי' וי"ב
ס"א ח"כ דלמתי פמור
ר"ח: (9) רש"י ר"ס
אפי' וס' פסקא לם
בגמשת מן האד:

קרינא ביה: מה דינין דלא געטה עלייהו. תימה הא דמחייב לעיל ברובדי אילן היכי מיידי אי אפילו בלא געט מן האד כלל מאי משני הכא אף על גביהן דלא געטה עלייהו והיינו רובדי אילן משמע הא מן האד געטה אכתי מקשה דהא חייב ברובדי אילן לעיל אט"ג דלא געטה כלל וזו לא מחייב לעיל אלא בגעטה מן האד דוקא אס ק מאי קאמר בסמוך משפחה אילמריכא ליה דלפני כנפיה נוגעוהו בן קון דהכא טנעוהו בן האד אכתי מקשה לימני רובדי אילן וכ"ש משפחה דהא ברובדי אילן מיידי נמי טנעוהו מן האד:

קרינא ביה: מה דינין דלא געטה עלייהו. תימה הא דמחייב לעיל ברובדי אילן היכי מיידי אי אפילו בלא געט מן האד כלל מאי משני הכא אף על גביהן דלא געטה עלייהו והיינו רובדי אילן משמע הא מן האד געטה אכתי מקשה דהא חייב ברובדי אילן לעיל אט"ג דלא געטה כלל וזו לא מחייב לעיל אלא בגעטה מן האד דוקא אס ק מאי קאמר בסמוך משפחה אילמריכא ליה דלפני כנפיה נוגעוהו בן קון דהכא טנעוהו בן האד אכתי מקשה לימני רובדי אילן וכ"ש משפחה דהא ברובדי אילן מיידי נמי טנעוהו מן האד:

הגהות הב"ח
(8) ג' להדין כתיב
ד' ליתני קמ"ל (ואמר
ר' אלעזר) תלמי' וי"ב
ס"א ח"כ דלמתי פמור
ר"ח: (9) רש"י ר"ס
אפי' וס' פסקא לם
בגמשת מן האד:
(10) רש"י ר"ס
אפי' וס' פסקא לם
בגמשת מן האד: